

РУКОМЕТНИ САВЕЗ СРБИЈЕ
11070 Београд, Тошин бунар 272
rss@eu.net.rs www.rss.org.rs

Т: 011 2621450, 011 2634782
Т: 011 6558549, 011 2625139
Ф: 011 3036775

ПИБ: 100147/431
Матични број: 07062915
Текући рачун: 355-102922/-63

Број: 663/3

Београд, 4.3.2021.

Стална арбитража РСС и то Веће у саставу, Каначки Златибор председник Већа, и Зарић Александар и Лекић Ристо као чланови Већа, поступајући по тужби тужиоца Петровић Душана из Крагујевца ул. Зеленгорска бр.24 кога заступа адвокат Живорад Лекић из Крагујевца ул 27. марта бр.19/II против туженог РК „Морава“ из Велике Плане ул. Николе Пашића бб ради дуга, вредност спора 120.000,00 рсд на седници одржаној 04.03.2021. донела је:

ОДЛУКУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА тужбени захтев тужиоца Петровић Душан из Крагујевца па се обавезује РК „Морава“ из Велике Плане да на име неисплаћене накнаде исплати износ од 60.000,00 рсд са законском затезном каматом од 01.07.2020. до исплате у року од 8 дана под претњом извршења, док се са вишком тужбеног захтева тужилац одбија.

Обавезује се тужени да плати тужиоцу износ од 44.500,00 рсд на име трошкова поступка у року од 8 дана под претњом извршења.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Тужбом од 05.12.2020. тужилац је предложио доношење одлуке којом би се обавезао тужени да му исплати укупан износ од 120.000,00 рсд са каматом од 01.07.2020. У тужби се наводи да су странке дана 25.09.2019. закључиле уговор о бављењу спортом којим је предвиђена обавеза туженог да тужиоцу исплаћује износ од 30.000,00 рсд месечно. Током трајања уговора тужени није исплатио тужиоцу надокнаде за март, април, мај и јуни 2020. године што укупно износи 120.000,00 рсд. У прилогу тужбе достављен је наведени уговор који је оверен код јавног бележника.

Тужба је уредно достављена туженом, али исти није доставио одговор на тужбу.

На одржаном рочишту тужилац је остао у целини код тужбеног захтева, док је тужени изјавио да истиче приговор ненадлежности Сталне арбитраже, а такође оспорио да је истим уговором предвиђена месечна накнада у износу од 30.000,00 рсд, као и да због одлуке о увођењу вандредног стања није било могућности за одржавање тренинга и такмичења. Такође наводи да је било покушаја да се постигне споразум, али се у томе није успело.

Приговор туженог у погледу надлежности није основан из разлога што је одредбама Закона о спорту предвиђено оснивање спортских арбитража а осим тога наведеним уговором странке су управо предвиделе надлежност Сталне арбитраже РСС у случају спора. Осим тога, тужени се одмах упустио у расправљење о главној ствари.

У доказном поступку је утврђено да је чланом 1. уговорена обавеза исплате месечне накнаде у износу од 30.000,00 рсд.

Како тужени није оспорио да није ништа исплатио за месеце март, април, мај и јуни 2020. године, то Веће сматра да је ова чињеница неспорна.

Међутим, имајући у виду околност да је дошло до пандемије Ковида 19, услед чега су уследиле одлуке надлежних органа власти о забрани већих окупљања и других спортских активности, то Веће сматра да се на тај начин ради о околностима које би могле утицати на настанак штете како код тужиоца тако и код туженог. Због тога има места примени члана 133. тачка 5. 300. Ово значи да су странке подједнако трпеле штету, те је на тај начин правично да тужени исплати тужиоцу половину утуженог износа.

На основу тога одлучено је као у изреци.

Одлука о трошковима донета је на основу члана 154. ЗПП-а а односи се на 30.000,00 рсд на име таксе на тужбу, 6.000,00 рсд на име састава тужбе, 8.500,00 рсд на име заступања од стране пуномоћника на рочишту, што укупно износи 44.500,00 рсд.

Поука о правном леку:

Против одлуке жалба није дозвољена,
па је иста коначна.

